

Петко Каравеловъ въ разговоръ съ руситѣ искалъ да разбере, кои народи живѣятъ най-добре, какви сѣ законитѣ имъ, приходитѣ имъ, данѣцитѣ имъ, книгитѣ и просвѣтата имъ. Тѣзи въпроси навели Каравелова на мисълъ, че трѣбва още да учи. Затова той се записалъ студентъ по правото (1869—1870 г.). Ала и това го не задоволило, та се записалъ студентъ и по финанситѣ, сиречь, науката за паричнитѣ работи на народитѣ: приходи, разходи, данѣци, мита, берии и тѣхното значение за народа.

По този начинъ Каравеловъ изучавалъ въ Московския университетъ нѣколко науки: история, география, народознание, правосѣдие, финансии и обществознание (1871—1872).

Въ България.

Презъ 1872 година П. Каравеловъ напустналъ Москва и съ параходъ по Черно-море стигналъ въ Цариградъ. Тамъ се срещналъ съ виднитѣ копривщенски търговци и съ църковнитѣ дейци, що уреждали народнитѣ църковни работи.

Цариградскитѣ българи били много радостни. Тѣ вече имали достоенъ екзархъ, свети Синодъ, учители, училища, църкви и тѣкмо що изпращали български владици въ България да замѣстятъ гръцкитѣ. Това много сѣ харесало на Каравелова. Ала при Каравелова дошли и други по-млади и по-решителни българи и му казали, че смѣлитѣ юнаци въ Балкана, въ Срѣдна гора, въ Родопитѣ и изъ Македония се готвятъ да вдигнатъ въстание противъ турската власть, за да освободятъ България.

Петко Каравеловъ още въ Москва се научилъ за работата на българскитѣ бунтовници; той знаелъ, що прави братъ му Любенъ въ Бѣлградъ и въ Букурещъ, кѣде ходи *Василь Левски* и защо основава комитети;